

4) VÅR SNÖFÄSTNING (skrivet av Fred Engström 11 år, 1914)

För några dagar sedan gjorde vi en snöfästning på skolgården. Det var endast pojkar som byggde. Flickorna voro inte med, ty de fröso om fingrarna. Vi togo materialet i trädgården. Vi arbetade en hel dag på fästningen. Sedan vi fått den färdig, samlade vi kulförråd.

Kommandant var Raymond Hammar. Några av oss skulle försvara fästningen, medan andra försökte storma den. Jag tillhörde dem som anfölo fästningen. I början höll den stånd, men snart dreco vi ut fienden. Endast ett fåtal försökte hålla stånd mot övermakten. Fästningens kommandant blev försatt ur stridsduglighet genom en välriktad kula i ena benet. När fästningen hade stått ett par dagar, revo vi ned den, nu är det blott en ruinhög av den förr så stolta och starka fästningen.

5) EN SJÖTUR

(skrivet av Fred Engström 12 år, 1915)

En söndag i somras skulle jag, Nils, Herbert och Olle ut och segla. Först skulle vi skaffa en båt. Men det blev svårare än vi hade tänkt, ty ingen ville låna oss någon båt. Men till sist fick vi låna en båt och segel av Adolf Karlsson. Hans båt låg vid Hultenius brygga. Vi rodde ut till kajen. Där satte vi upp seglet.

När vi fått upp seglet, höll det på att bli slagsmål, ty både Nils och Olle ville styra. Men till sist gav Nils efter. Först gick det ganska bra. Men när Olle skulle sköta seglen, gick det sämre, ty han kunde icke sköta både rodret och seglen.

När vi seglat en stund, och Olle var som mest kaxig, körde han på några undervattenstenar helt nära en liten ö. Vi måste taga ner seglet och jag och Herbert gingo iland för att draga båten bakåt. Till sist fingo vi båten loss. När vi så foro hem, var Olle lagom kaxig. Då såg han ut som om han sålt smöret och tappat pengarna.

6) ETT KRIGSTÅG (skrivet av Fred Engström 12 år, 1915)

En söndag skulle en del pojkar och jag leka krig. När vi kommo ut i skogen ställde vi upp oss. Vår hövding var Olof Hultenius. Först hade vi krig mot Polackerna. Men det gick olyckligt, ty vår hövding var precis oduglig. Vi avsatte honom och tillsatte istället hans äldre bror Nils. När Nils fick makten segrade vi, vart vi togo vägen. Vi gjorde mycket snabba marscher och det hade till följd att många dog av överansträngningen. En gång då vi lågo i landets huvudstad, fick vi veta att fienden hotade den åtta mil därifrån belägna fästningen Lemberg. Vi bröto då genast upp, men när vi kommo fram var fästningen redan fallen. När vi vilat ett par dagar, började vi anfälla dem. det blev ett förskräckligt blodbad. Efter ett par timmar var fästningen intagen och besättningen nedhuggen eller fången.

7) EN MÄRKESDAG FÖR FIGEHOLM (skrivet av Fred Engström 12 år, 1915)

Den 30 april hände en ovanlig händelse i Figeholm. En av flottans hydroaeroplan landade här. Tidigt på morgonen hade jag gått ner till kajen, för att se när pappa seglade.

Just när jag nedkom, kom Bernt hemifrån. Han frågade om vi hade hört ett underligt surrande på morgonen. Men det hade vi ej. Efter en stund, när Bernt hade kokt kaffet och skulle gå ned i kajutan, fick han se någonting ungefär vid Fågelö. Han tyckte först att det var en stor fågel. men så gick han efter kikaren och såg då att det var en flygmaskin.

Jag blev först mycket glad, men sedan blev jag ledsen ty den gick ned ute på fjärden. Jag sprang då ut till Vasaholmen. Just som jag kom dit, kom även hydroaeroplanet dit.

Under vägen sprang jag förbi en fru som frågade vad det var. Jag sade då att det var en flygmaskin som kom. Snart var nyheten spridd tack vare fruntimmersposten, och folk löpte till från alla kanter.

Orsaken till att hydroaeroplanet landade var en liten maskinskada. Efter en stund var skadan botad och hydroaeroplanet färdigt att avgå. Under det att skadan avhjälpes stod hydroaeroplanet med den bakre pontonen på land. Hydroaeroplanet fördes av löjtnant Krokstedt. När hydroaeroplanet for var det icke utan en viss saknad, jag såg efter det och det gjorde väl alla andra också tänker jag.